

**CURTEA SUPREMĂ
DE JUSTIȚIE**

DECIZIE

cu privire la respingerea recursului declarat de către Rogac Lucian

în cauza de contencios administrativ, intentată la acțiunea depusă de Rogac Lucian împotriva Autorității Naționale de Integritate cu privire la anularea actului administrativ

împotriva încheierii Curții de Apel Centru din 08 octombrie 2025

*(Dosarul nr. 3r-11/26
PIGD 2-25136372-01-3r-12012026)*

Neîntrunirea condițiilor legale pentru suspendarea executării actului administrativ contestat.

Curtea de Apel Centru, jud. V. Sîrbu, A. Cașcaval, L. Bagrin

18 februarie 2026

Textul corespunde originalului

Examinând în lipsa părților recursul depus de către Rogac Lucian

Curtea Supremă de Justiție, în completul compus din:

Stela Procopciuc, *Președinte*,

Oxana Parfeni,

Diana Stănilă, *judecători*,

constată următoarele:

ÎN FAPT

1. La 23 septembrie 2025, Rogac Lucian a depus acțiune în contencios administrativ împotriva Autorității Naționale de Integritate, solicitând:

-anularea integrală a Actului de constatare nr. 128 din 26 august 2025, emis de inspectorul de integritate Victor Gorceac din cadrul Autorității Naționale de Integritate;
-suspendarea executării punctului 3 și 4 din Actul de constatare nr. 128 din 26 august 2025.

2. Prin încheierea Curții de Apel Centru din 08 octombrie 2025, s-a respins ca neîntemeiată cererea reclamantului Rogac Lilian cu privire la suspendarea executării punctului 3 și 4 din Actul de constatare nr. 128 din 26 august 2025.

3. Încheierea instanței de fond a fost comunicată reclamantului prin intermediul poștei electronice la data de 28 noiembrie 2025.

4. Nefiind de acord cu încheierea instanței de fond, la 05 decembrie 2025, Rogac Lucian a depus recurs, solicitând casarea încheierii din 08 octombrie 2025, cu adoptarea unei noi decizii prin care să fie admisă cererea de suspendare a executării punctului 3 și 4 din Actul de constatare nr. 128 din 26 august 2025.

5. În motivarea recursului recurentul a menționat că, instanța de fond a respins în mod eronat cererea de suspendare a executării actului administrativ contestat, apreciind greșit circumstanțele cauzei și neaplicând corespunzător dispozițiile legale incidente. În special, acesta a susținut că instanța a refuzat aplicarea art. 172 alin. (2) lit. a) din Codul administrativ, privind existența unor suspiciuni serioase și rezonabile cu privire la legalitatea actului administrativ individual defavorabil, motivând că o eventuală suspendare ar fi echivalat cu o pronunțare asupra fondului cauzei.

6. În opinia recurentului, această abordare a fost greșită, întrucât legea permitea expres instanței să dispună măsuri asigurătorii fără ca prin aceasta să anticipeze soluția pe fond. Suspendarea executării actului administrativ nu presupunea stabilirea definitivă a legalității sau nelegalității acestuia, ci avea rolul de a preveni producerea unor consecințe prejudiciabile până la soluționarea cauzei.

7. Recurentul a notat că, în cadrul procedurii administrative, i-au fost încălcate drepturi fundamentale, inclusiv dreptul la un proces echitabil și dreptul la apărare. Autoritatea publică ar fi inițiat procedura fără a-l informa, fără a-l atrage în mod efectiv în procedură și fără a-i oferi posibilitatea de a prezenta declarații, încălcând astfel dispozițiile Codului administrativ. Totodată, controlul ar fi fost realizat cu

încălcarea prevederilor Legii nr. 132, precum și a principiilor legalității și securității juridice, aspecte care au conturat existența unor suspiciuni serioase privind legalitatea actului administrativ.

8. În ceea ce privește temeiul prevăzut de art. 172 alin. (2) lit. b) din Codul administrativ, recurentul a susținut că instanța a respins nejustificat existența unui prejudiciu. Actul administrativ contestat a dispus sesizarea instanței competente în vederea confiscării averii pretins nejustificate și decăderea recurentului din dreptul de a exercita funcții publice pentru o perioadă de 3 ani. Această măsură l-a împiedicat în mod direct să participe la concursuri pentru ocuparea unei funcții publice, afectând dreptul constituțional de acces la funcții publice.

9. Mai mult, nesuspendarea actului administrativ a creat riscul unui prejudiciu patrimonial real și iminent, prin posibilitatea inițierii procedurii de confiscare a bunurilor. În opinia recurentului, acest risc a afectat în mod direct dreptul de proprietate, garantat de Constituție și de art. 1 din Protocolul nr. 1 la Convenție.

10. În data de 19 ianuarie 2026, intimata Autoritatea Națională de Integritate a depus referință, prin care a solicitat respingerea cererii de recurs ca neîntemeiată.

LEGISLAȚIA RELEVANTĂ

11. Art. 241 alin. (1) din Codul administrativ:

„Încheierile primei instanțe și ale instanței de apel pot fi contestate cu recurs, separat de hotărâre, în cazurile prevăzute de prezentul cod și de alte legi.”

12. Art. 242 din Codul administrativ:

„Recursul împotriva încheierii judecătorești se depune motivat la instanța de judecată care a emis încheierea contestată în termen de 15 zile de la notificarea încheierii judecătorești, dacă legea nu stabilește un termen mai mic.”

13. Art. 214 alin. (1)-(4) din Codul administrativ:

„Suspendarea executării actului administrativ individual contestat poate fi solicitată de către reclamant instanței de judecată care examinează acțiunea de contencios administrativ. Reclamantul poate solicita instanței de judecată competente suspendarea executării actului administrativ individual până la înaintarea acțiunii în contencios administrativ dacă autoritatea publică investită cu soluționarea cererii prealabile a refuzat suspendarea sau nu a soluționat cererea de suspendare în termenul stabilit la art.172 alin.(3).

Instanța de judecată poate dispune suspendarea executării actului administrativ individual din motivele prevăzute la art.172 alin.(2).

Pentru probarea faptelor, participanții, în locul prezentării probelor obișnuite, pot depune o declarație pe propria răspundere.

Instanța de judecată decide cu privire la suspendarea executării actului administrativ individual printr-o încheiere susceptibilă de recurs, fără citarea participanților la proces. Dacă consideră necesar, instanța de judecată citează părțile pentru audiere în privința temeiniciei cererii de suspendare. Prevederile art.177 alin. (2) din Codul de procedură civilă nu se aplică.”

14. Art. 172 alin. (2) din Codul administrativ:

„Motivele suspendării sânt:

a) existența unor suspiciuni serioase și rezonabile privind legalitatea actului administrativ individual defavorabil;

b) existența pericolului iminent de producere a unor prejudicii ireparabile prin executarea în continuare a actului administrativ individual defavorabil.”

15. Art. 243 alin. (1), lit. b) și alin. (2) din Codul administrativ:

„Examinând recursul împotriva încheierii judecătorești, instanța adoptă una dintre următoarele decizii: respinge recursul.

Instanța competentă soluționează recursul împotriva încheierilor judecătorești fără ședință de judecată. Dacă consideră necesar, instanța competentă poate cita participanții la proces.”

ASPECTE DE PROCEDURĂ

16. Cu referire la termenul de depunere a recursului se reține că, Curtea de Apel Centru a adoptat încheierea contestată la 08 octombrie 2025, fiind notificată recurentului în data de 28 noiembrie 2025, prin intermediul poștei electronice, fapt care se confirmă prin extrasul din poșta electronică a Curții de Apel Centru, anexat la actele cauzei (f.d. 69).

17. În data de 05 decembrie 2025, Rogac Lucian a depus recurs împotriva încheierii din 08 octombrie 2025. Astfel, completul de judecată al Curții Supreme de Justiție constată că recursul este depus în termenul prevăzut la art. 242 din Codul administrativ.

18. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție, reținând prevederile art. 243, alin. (2) din Codul administrativ, a decis examinarea cererii de recurs fără înștiințarea participanților la proces, cu plasarea datei ședinței pe pagina web a Curții Supreme de Justiție, fiind inoportună invitarea părților, întrucât argumentele expuse în cererea de recurs au fost formulate cu suficientă precizie pentru a permite instanței examinarea acestora.

MOTIVAREA INSTANȚEI

19. Instanța de recurs efectuând controlul judiciar al încheierii din 08 octombrie 2025 a Curții de Apel Centru constată că instanța de fond întemeiat a respins cererea de suspendare a executării punctului 3 și 4 din Actul de constatare nr. 128 din 26 august 2025.

20. La acest aspect instanța de recurs menționează că, argumentele invocate de recurent nu justifică aplicarea măsurii asigurătorii prevăzute de art. 172 alin. (2) lit. a) și b) din Codul administrativ. Sub aspectul existenței unor suspiciuni serioase și rezonabile privind legalitatea actului administrativ, instanța reține că pretensele încălcări procedurale invocate – referitoare la informarea persoanei, participarea în procedura administrativă și dreptul de a prezenta explicații – reprezintă chestiuni ce țin de examinarea fondului cauzei și urmează a fi analizate în cadrul judecării acțiunii principale. Simpla invocare a unor pretense abateri

procedurale nu echivalează, prin ea însăși, cu demonstrarea aparenței de nelegalitate în sensul cerut de lege pentru dispunerea suspendării.

21. Instanța subliniază că măsura suspendării executării unui act administrativ constituie o măsură excepțională, care poate fi dispusă doar în condițiile strict prevăzute de lege, atunci când sunt prezentate argumente și probe convingătoare privind caracterul vădit nelegal al actului sau riscul producerii unor consecințe greu de înlăturat. Or, în speță, recurentul nu prezintă elemente suficiente care să contureze, la nivel de aparență, existența unor suspiciuni serioase de nelegalitate.

22. În ceea ce privește temeiul prevăzut de art. 172 alin. (2) lit. b) din Codul administrativ, instanța reține că prejudiciul invocat de recurent nu este dovedit ca fiind unul real și iminent. Transmiterea cauzei către instanța competentă în vederea examinării confiscării averii nu produce, prin ea însăși, un efect direct și imediat asupra patrimoniului, fiind necesară o hotărâre judecătorească distinctă. De asemenea, măsura decăderii din dreptul de a exercita anumite funcții publice operează în condițiile și limitele prevăzute de lege, iar simpla nemulțumire față de consecințele juridice ale actului nu este suficientă pentru a justifica suspendarea acestuia.

23. Instanța de recurs apreciază că instanța de fond nu se pronunță asupra fondului cauzei, ci efectuează o analiză sumară, specifică fazei procesuale privind măsurile asigurătorii, fără a prejudeca soluția ce urmează a fi adoptată asupra legalității actului administrativ contestat. Prin urmare, nu se constată vreo încălcare a dreptului la un proces echitabil, astfel cum este garantat de art. 6 §1 din Convenție, în jurisprudența Curtea Europeană a Drepturilor Omului.

24. În consecință, instanța de recurs concluzionează că încheierea atacată este legală și întemeiată, iar motivele invocate de recurent nu sunt de natură să conducă la casarea acesteia.

25. Din considerentele menționate, completul de judecată al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a respinge recursul depus de Rogac Lucian.

26. Ținând cont de cele expuse și în temeiul art. 243 alin. (1) lit. b) din Codul administrativ,

COMPLETUL, CU UNANIMITATE DE VOTURI,

Respinge recursul depus de Rogac Lucian.
Decizia este irevocabilă.

Președinte

Stela Procopciuc

Judecători

Oxana Parfeni

Diana Stănilă